

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 431

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 2 septembrie 2000

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
130.	1-4		
133.	5-7	137.	10-14
136.		138.	15

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ privind regimul juridic al contractelor la distanță

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. R pct. 5 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta ordonanță reglementează condițiile încheierii și executării contractelor la distanță între comercianții care furnizează produse sau servicii și consumatori.

Art. 2. — (1) În sensul prezentei ordonanțe, următorii termeni se definesc astfel:

a) *contract la distanță* — contractul de furnizare de produse sau servicii încheiat între un comerciant și un consumator, în cadrul unui sistem de vânzare organizat de către

comerciant, care utilizează în mod exclusiv, înainte și la încheierea acestui contract, una sau mai multe tehnici de comunicație la distanță;

b) *consumator* — orice persoană fizică care achiziționează, utilizează sau consumă produse ori beneficiază de prestarea unor servicii, în afara activității sale profesionale, în baza unui contract încheiat cu un comerciant, în condițiile prezentei ordonanțe;

c) *comerciant* — orice persoană fizică sau juridică, care, în contractele încheiate în condițiile prezentei ordonanțe, acționează în cadrul activității sale profesionale;

d) *tehnică de comunicație la distanță* — orice mijloc ce poate fi utilizat pentru încheierea unui contract între comerciant și consumator și care nu necesită prezența fizică simultană a celor două părți;

e) *operator de comunicație* — orice persoană fizică sau juridică a cărei activitate profesională constă în a pune la dispoziție comerciantului una sau mai multe tehnici de comunicație la distanță.

(2) Tehnicile de comunicație la distanță sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

Art. 3. — (1) Înainte de încheierea contractului la distanță comerciantul trebuie să informeze consumatorul în timp util, corect și complet asupra următoarelor elemente:

- a) identitatea comerciantului și, în cazul contractelor care prevăd o plată anticipată, adresa acestuia;
- b) caracteristicile esențiale ale produsului sau serviciului;
- c) prețul de vânzare cu amănuntul al produsului sau serviciului;
- d) cheltuielile de livrare, dacă este cazul;
- e) modalitățile de plată, de livrare sau de prestare;
- f) dreptul de denunțare unilaterală a contractului, cu excepția cazurilor prevăzute în prezenta ordonanță;
- g) costul utilizării tehnicii de comunicație la distanță, în cazul în care acesta este calculat altfel decât conform tarifului de bază;
- h) perioada de valabilitate a ofertei sau a prețului;
- i) durata minimă a contractului, în cazul contractelor care prevăd furnizarea curentă sau periodică a unui produs sau serviciu.

(2) Informațiile prevăzute la art. 3 alin. (1), al căror scop comercial trebuie să rezulte fără echivoc, vor fi comunicate în mod clar, ușor de înțeles de către consumator, prin orice mijloc adaptat tehnicii de comunicație la distanță utilizate, ținând seama de principiile de bună practică comercială în tranzacții și de principiile care guvernează protecția persoanelor lipsite de capacitate de exercițiu.

(3) În cazul comunicărilor telefonice, la începutul oricărei conversații cu consumatorul comerciantul are obligația de a-și declina identitatea, precum și de a indica în mod explicit scopul comercial al apelului.

Art. 4. — (1) Comerciantul trebuie să transmită consumatorului, în scris sau pe un alt suport de informații durabil, la dispoziția sau accesibil acestuia, în timp util, în perioada executării contractului, următoarele:

- a) confirmarea informațiilor menționate la art. 3 alin. (1) lit. a)–f), dacă acestea nu au fost transmise, în forma prevăzută la alin. (1), înainte de încheierea contractului;
- b) condițiile și modalitățile de exercitare a dreptului de denunțare unilaterală, pentru cazurile prevăzute în prezenta ordonanță, sub forma clauzei următoare: „Consumatorul are dreptul să notifice în scris comerciantului că renunță la achiziție, fără penalități și fără invocarea unui motiv, în

termen de 10 zile lucrătoare de la primirea produsului sau, în cazul prestărilor de servicii, de la încheierea contractului”, redactată cu caractere îngroșate. În cazul omiterii acestei clauze, produsul sau serviciul este considerat livrat fără cerere de comandă din partea consumatorului, conform prevederilor art. 14;

c) sediul comerciantului, la care consumatorul poate să își prezinte reclamațiile;

d) informații privind service postvânzare și garanțiile oferite;

e) condițiile de denunțare unilaterală a contractului, atunci când acesta are o durată nedeterminată sau o durată mai mare de un an.

(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), d) și e) nu se aplică în cazul serviciilor a căror execuție este realizată cu ajutorul unei tehnici de comunicație la distanță, dacă aceste servicii sunt furnizate o singură dată și facturarea lor este efectuată de operatorul de comunicație.

Art. 5. — Dacă părțile nu au convenit altfel, momentul încheierii contractului la distanță îl constituie momentul primirii comenzii de către comerciant.

Art. 6. — Dispozițiile prezentei ordonanțe nu se aplică:

- a) contractelor privind servicii de investiții, operațiuni de asigurare și reasigurare, servicii bancare, operațiuni legate de fondul de pensii, operațiuni de bursă;
- b) contractelor încheiate prin intermediul distribuitorilor automate sau în localurile comerciale automatizate;
- c) contractelor încheiate prin intermediul telefoanelor publice;
- d) contractelor încheiate pentru construirea și vânzarea de bunuri imobiliare sau care se referă la alte drepturi privind bunuri imobiliare, cu excepția contractelor de închiriere;
- e) contractelor încheiate în cadrul vânzărilor la licitație;
- f) în cazul comerțului electronic.

CAPITOLUL II

Dreptul de denunțare unilaterală a contractului

Art. 7. — (1) Consumatorul are dreptul de a denunța unilateral contractul la distanță, în termen de 10 zile lucrătoare, fără penalități și fără invocarea vreunui motiv. Singurele costuri care pot cădea în sarcina consumatorului sunt cheltuielile directe de returnare a produselor. Termenul de 10 zile prevăzut pentru exercitarea acestui drept începe să curgă:

- a) pentru produse, de la data primirii lor de către consumator, dacă au fost îndeplinite prevederile art. 4;
- b) pentru servicii, din ziua încheierii contractului sau după încheierea contractului, din ziua în care obligațiile prevăzute la art. 4 au fost îndeplinite, cu condiția ca întârzierea să nu depășească 90 de zile.

(2) În cazul în care comerciantul a omis să transmită consumatorului informațiile prevăzute la art. 4, termenul

pentru denunțarea unilaterală a contractului este de 90 de zile și începe să curgă:

a) pentru produse, de la data primirii lor de către consumator;

b) pentru servicii, de la data încheierii contractului.

(3) Dacă în perioada celor 90 de zile informațiile prevăzute la art. 4 sunt furnizate consumatorului, termenul de 10 zile lucrătoare pentru denunțarea unilaterală a contractului începe să curgă din acel moment.

Art. 8. — În cazul exercitării dreptului de denunțare unilaterală a contractului de către consumator, comerciantul are obligația să ramburseze sumele plătite de consumator fără a-i solicita acestuia cheltuielile aferente rambursării sumelor. Rambursarea sumelor se va face în cel mult 30 de zile de la data denunțării contractului de către consumator.

Art. 9. — În cazul în care, pentru produsul sau serviciul ce face obiectul contractului la distanță, comerciantul creditează consumatorul, direct sau în baza unui acord încheiat de comerciant cu un terț, o dată cu denunțarea unilaterală a contractului la distanță încetează de drept și contractul de acordare a creditului, fără penalități pentru consumator.

Art. 10. — Consumatorul nu poate denunța unilateral următoarele tipuri de contracte, cu excepția cazurilor în care părțile au convenit altfel:

a) contracte de furnizare de servicii a căror execuție a început, cu acordul consumatorului, înaintea expirării termenului de 10 zile lucrătoare prevăzut la art. 7 alin. (1);

b) contracte de furnizare de produse sau servicii al căror preț depinde de fluctuațiile cursurilor pieței financiare care nu pot fi controlate de comerciant;

c) contracte de furnizare a unor produse executate după specificațiile consumatorului sau a unor produse distinct personalizate, precum și a celor care, prin natura lor, nu pot fi returnate sau care se pot degrada ori deteriora rapid;

d) contracte de furnizare a înregistrărilor audio, video sau a programelor informatice, în cazul în care au fost desigilate de către consumator;

e) contracte de furnizare a ziarelor, periodicelor, jurnalelor-magazin;

f) contracte de servicii de pariuri sau loterii.

CAPITOLUL III

Executarea contractului la distanță

Art. 11. — (1) Comerciantul trebuie să își îndeplinească obligațiile contractuale în termen de cel mult 30 de zile de la data la care consumatorul a transmis comanda, cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel.

(2) Comerciantul, în cazul în care nu poate executa contractul din cauză că produsul sau serviciul nu este disponibil, trebuie să informeze consumatorul despre această indisponibilitate, iar sumele pe care acesta le-a vărsat ca

plată trebuie rambursate de comerciant în cel mai scurt timp, dar nu mai târziu de 30 de zile.

(3) Comerciantul poate livra consumatorului un produs sau serviciu de o calitate și preț echivalente cu cele solicitate, numai dacă acest lucru a fost prevăzut înainte de încheierea contractului și/sau în contract, astfel încât consumatorul să fie informat în mod clar despre această posibilitate. Cheltuielile de returnare a produselor, în situația exercitării dreptului de denunțare unilaterală a contractului, sunt, în acest caz, în sarcina comerciantului, element asupra căruia consumatorul trebuie să fie informat. Furnizarea unor produse sau servicii similare celor solicitate nu poate fi asimilată cu livrarea fără comandă, astfel cum se prevede la art. 14.

Art. 12. — Dispozițiile art. 3–4, ale art. 7–10 și ale art. 11 alin. (1) nu se aplică contractelor privind:

a) vânzarea de produse alimentare, de băuturi sau de produse de uz curent utilizate în gospodărie, livrate cu regularitate de către comerciant la domiciliul, reședința sau la locul de muncă al consumatorului;

b) furnizarea de servicii de cazare, de transport, de furnizare de preparate culinare, de agrement, atunci când comerciantul se angajează prin contractul încheiat să efectueze aceste prestații la o dată precisă sau într-o perioadă specificată; în mod excepțional, în cazul activităților de agrement organizate în aer liber, comerciantul își poate rezerva dreptul de a nu respecta prevederile art. 11 alin. (2), în circumstanțe specifice.

Art. 13. — În cazul în care cartea de credit a unui consumator a fost utilizată în mod fraudulos pentru achitarea prețului unui contract la distanță, consumatorul are dreptul să ceară anularea plății. Sumele vărsate ca plată vor fi recreditate sau restituite consumatorului potrivit reglementărilor specifice acestor sisteme de plată.

Art. 14. — Este interzisă livrarea de produse sau prestarea de servicii fără o comandă prealabilă din partea consumatorului, dacă această livrare implică solicitarea efectuării unei plăți. În cazul livrărilor pentru care nu există o comandă prealabilă, consumatorul este exonerat de orice contraprestație, lipsa răspunsului neavând valoare de consimțământ.

CAPITOLUL IV

Limitări privind utilizarea anumitor tehnici de comunicație la distanță

Art. 15. — Următoarele tehnici de comunicație la distanță necesită acordul prealabil al consumatorului:

a) sistem automatizat de apel fără intervenție umană (automat de apel);

b) telecopiator (fax).

Art. 16. — Utilizarea altor tehnici de comunicație individuală la distanță în afara celor prevăzute la art. 15

nu este permisă dacă există un refuz manifestat de consumator.

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art. 17. — Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, încălcarea prevederilor art. 8 și 11 referitoare la nerespectarea termenelor de rambursare, care se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei.

Art. 18. — Sancțiunile prevăzute la art. 17 pot fi aplicate și persoanelor juridice.

Art. 19. — Limitele minimă și maximă ale amenzilor prevăzute la art. 17 vor fi actualizate prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele de inflație.

Art. 20. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 17 se fac la sesizarea consumatorilor sau, din oficiu, de către reprezentanții împuterniciți ai Oficiului pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 21. — Contravențiilor prevăzute la art. 17 le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 25–27.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 22. — Comercializarea produselor și serviciilor în condițiile prezentei ordonanțe se supun și dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 23. — În caz de litigiu, sarcina dovedirii obligațiilor prevăzute la art. 4, a respectării termenelor și a existenței acordului consumatorului, prevăzut la art. 5, la art. 11 alin. (1) și la art. 15, revine comerciantului.

Art. 24. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul industriei și comerțului,

Radu Berceanu

Președintele Oficiului pentru Protecția Consumatorilor,

Eliade Corneliu Mihăilescu

București, 31 august 2000.

Nr. 130.

ANEXĂ

LISTA

cuprinzând tehnicile de comunicație la distanță

- a) imprimat neadresat;
- b) imprimat adresat;
- c) scrisoare tipizată;
- d) publicitate tipărită cu bon de comandă;
- e) catalog;
- f) telefon cu intervenție umană;
- g) telefon fără intervenție umană (automat de apel, audiotext);
- h) radio;
- i) videofon (telefon cu imagine);
- j) videotext (microordinator, ecran Tv cu tastatură sau ecran tactil);
- k) poștă electronică (e-mail);
- l) telecopiator (fax);
- m) televiziune (teleshopping).

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ
privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. F pct. 9 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — Obiectul prezentei ordonanțe îl constituie principiile și regulile privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară către întreprinderile feroviare, precum și către grupurile internaționale pe care acestea le constituie, pentru a efectua servicii de transport feroviar suburban, regional, național, internațional și/sau servicii de transport combinat.

Art. 2. — Sunt exceptate de la prevederile prezentei ordonanțe întreprinderile feroviare a căror activitate este limitată la exploatarea transporturilor urbane.

Art. 3. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii utilizați au următorul înțeles:

a) *capacitate de circulație* — numărul maxim de trenuri sau perechi de trenuri care se pot deplasa pe o secție de circulație într-un interval de 24 de ore;

b) *capacitate de infrastructură* — ansamblul capacităților de circulație, manevră și triere în funcție de dotările tehnice aferente;

c) *întreprindere feroviară* — agentul economic, respectiv orice persoană juridică, română sau străină, cu capital de stat ori privat, a cărei activitate principală este furnizarea de prestații de transport de mărfuri și/sau de călători pe calea ferată, tracțiunea trebuind să fie asigurată în mod obligatoriu de această întreprindere;

d) *gestionar al infrastructurii* — orice persoană juridică, română sau străină, care are ca obiect principal de activitate administrarea, construirea, întreținerea și modernizarea infrastructurii feroviare, precum și gestionarea sistemelor de siguranță și conducere a circulației;

e) *grup internațional* — orice asociație constituită din cel puțin două întreprinderi feroviare, cu sediile stabilite în state diferite, în vederea efectuării de prestații de transporturi feroviare internaționale;

f) *trasă* — capacitatea de infrastructură necesară pentru circulația unui teren între două puncte ale rețelei feroviare în cursul unei durate determinate;

g) *grafic de circulație* — sistemul de organizare a ansamblului traselor alocate pe infrastructura rețelei feroviare naționale și a intervalelor de timp rezervate pentru executarea operațiunilor de întreținere și a lucrărilor de investiții pe fiecare secțiune a rețelei;

h) *organism de repartizare* — autoritatea și/sau gestionarul infrastructurii desemnate, în condițiile legii, să repartizeze capacitățile de infrastructură feroviară;

i) *repartizare* — alocarea unor capacități de infrastructură feroviară de către organismul de repartizare;

j) *servicii urbane și suburbane* — serviciile de transport feroviar care răspund nevoilor unui centru urban și, respectiv, nevoilor de transport între acest centru și periferiile sale;

k) *servicii regionale* — serviciile de transport feroviar destinate să răspundă nevoilor de transport feroviar într-o regiune;

l) *servicii naționale* — serviciile de transport feroviar care răspund nevoilor de transport pe teritoriul României;

m) *servicii internaționale* — serviciile de transport feroviar care răspund nevoilor de transport între state;

n) *program de circulație* — adaptarea operativă periodică a graficului de circulație în funcție de condițiile existente și a stării infrastructurii feroviare.

Art. 4. — (1) Organismul de repartizare a capacităților de infrastructură feroviară proprietate publică și privată a statului român este Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

(2) Organismele de repartizare pentru infrastructura feroviară aflată în proprietatea agenților economici cu capital privat sau de stat sunt gestionarii acestora.

Art. 5. — (1) Organismul de repartizare, cunoscând ansamblul capacităților de infrastructură feroviară disponibile, va urmări ca repartizarea acestora pe bază de contract de acces pe infrastructură să aibă în vedere, în principal, următoarele:

a) repartizarea capacității de infrastructură feroviară să fie făcută în mod echitabil și nediscriminatoriu;

b) procedura de repartizare să permită o utilizare eficientă și optimă a capacităților de infrastructură, în conformitate cu prevederile art. 6 și 7.

(2) Gestionarii infrastructurii feroviare prevăzuți la art. 4 alin. (2) pot permite accesul întreprinderilor feroviare pe infrastructura proprie, pe bază de contract, ținând seama de principiile și regulile privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară din prezenta ordonanță.

Art. 6. — (1) La repartizarea capacităților de infrastructură feroviară vor avea prioritate, în funcție de rangul trenului, următoarele servicii de transport feroviar:

a) servicii de transport feroviar public de călători;

b) servicii de transport feroviar care, fără a prejudicia concurența loială din cadrul pieței de transport, sunt efectuate în totalitate sau parțial pe o infrastructură special construită sau amenajată pentru aceste servicii, respectiv linii speciale de mare viteză sau specializate pentru transportul de mărfuri.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică fără discriminare tuturor serviciilor de transport feroviar care fac obiectul

prezentei ordonanțe, care au caracteristici comparabile și constituie prestații similare.

(3) Pentru serviciile prevăzute la alin. (1) lit. a) gestionarul infrastructurii poate fi compensat de către stat pentru orice pierdere financiară datorată impunerii alocării unei capacități de infrastructură; modalitatea de compensare se va stabili prin contractul de activitate care se încheie între Ministerul Transporturilor și gestionarul infrastructurii feroviare, în condițiile legii.

(4) Orice pierdere invocată de gestionarul infrastructurii, în conformitate cu prevederile alin. (3), va fi fundamentată în mod corespunzător.

Art. 7. — (1) Ministerul Transporturilor poate acorda întreprinderilor feroviare drepturi speciale la repartizarea capacităților de infrastructură feroviară publică, pe o bază nediscriminatorie, atunci când aceste drepturi sunt indispensabile pentru a asigura buna execuție a transportului feroviar public sau utilizarea eficientă a capacităților de infrastructură, precum și în scopul asigurării finanțării noilor infrastructuri sau amenajării liniilor existente.

(2) Condițiile în care pot fi acordate asemenea drepturi se vor stabili prin ordin al ministrului transporturilor.

Art. 8. — (1) Cererea de repartizare a capacității de infrastructură se adresează organismului de repartizare, după cum urmează:

a) de către întreprinderile feroviare sau grupurile internaționale, atunci când serviciul de transport feroviar care face obiectul cererii începe pe teritoriul României;

b) de către organismul de repartizare din alt stat sau de către întreprinderile feroviare sau grupurile internaționale, pentru partea traseului situat pe teritoriul României, atunci când serviciul de transport feroviar care face obiectul cererii începe în afara României.

(2) Cererea de repartizare va conține, în principal, date privind rutele, lungimile maxime ale trenurilor, tonajele maxime ale trenurilor, vitezele maxime de circulație admise, procentele minime de frânare, rangul trenurilor și orele de plecare.

(3) La cererea de repartizare se vor anexa următoarele documente:

a) licența de transport feroviar;

b) certificatul de siguranță;

c) contractul de acces pe infrastructură;

d) dovada constituirii unui depozit bancar sau a unei garanții de valoare comparabilă cu acesta, cuantumul fiind stabilit prin contractul de acces pe infrastructură.

(4) Cererea de repartizare însoțită de documentele prezentate la alin. (3) vor face obiectul unei analize tehnice și financiare din partea organismului de repartizare.

Art. 9. — (1) Trasele se alocă, de regulă, pe durată nedeterminată, conform reglementărilor specifice în vigoare privind întocmirea graficului de circulație.

(2) Trasele pot fi alocate pe durată determinată, în următoarele condiții:

a) dacă se solicită în cererea de repartizare;

b) dacă utilizarea optimă a rețelei impune această soluție;

c) dacă dezvoltarea noilor infrastructuri sau obligațiile asumate ori alte angajamente ale Ministerului Transporturilor, ale gestionarului infrastructurii, privind crearea de noi servicii, implică o durată limitată de atribuire a trasei.

(3) Alocarea traseilor poate fi modificată sau revocată de către organismul de repartizare, prin decizie motivată a acestuia, după notificarea prealabilă a solicitantului, astfel:

a) temporar, pentru a permite executarea lucrărilor la infrastructura feroviară;

b) temporar sau definitiv, pentru repetate abateri privind siguranța circulației;

c) dacă trasa repartizată nu a fost utilizată o anumită perioadă stabilită de organismul de repartizare.

(4) În caz de forță majoră, precum sunt inundații, cutremure, incendii, temperaturi extreme, când infrastructura devine inutilizabilă, trasele alocate pot fi suprimate fără preaviz de către organismul de repartizare și fără plata unor despăgubiri, pe perioada necesară repunerii în funcțiune a acesteia.

(5) În caz de întrerupere accidentală a circulației feroviare din vina gestionarului infrastructurii, trasele pot fi suprimate de organismul de repartizare, circulația desfășurându-se pe rute ocolitoare, cu plata despăgubirilor aferente efectuată de gestionarul infrastructurii.

(6) Graficul de circulație prevăzut la alin. (1) se reorganizează periodic, de regulă anual, organismul de repartizare putând modifica orele traseilor alocate, încercând pe cât posibil să le mențină cât mai apropiate de orele traseilor inițial alocate.

Art. 10. — (1) Pentru repartizarea de capacități de infrastructură suplimentare față de cele alocate la reorganizarea graficului de circulație, organismul de repartizare care a primit cererea, conform art. 8 alin. (1) lit. a), analizează și decide cu privire la soluționarea cererii în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de 30 de zile de la data la care a primit toate informațiile necesare.

(2) Organismul de repartizare care a primit cererea, conform art. 8 alin. (1) lit. b), analizează și decide cu privire la soluționarea cererii în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de 60 de zile de la data la care a primit toate informațiile necesare.

(3) În situația în care graficul de circulație nu permite alocarea unor trase noi conform cererii solicitantului, organismul de repartizare va refuza cererea printr-o decizie motivată.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), la cererea solicitantului se va căuta o soluție satisfăcătoare cu ocazia primei reorganizări a graficului de circulație, după consultarea cu utilizatorii traseilor deja alocate și cu solicitanții. Propunerile de alocare a traseilor noi se soluționează cu respectarea priorităților prevăzute la art. 6 și 7.

Art. 11. — (1) În cazul în care trasa solicitată poate fi înscrisă în graficul de circulație, organismul de repartizare decide alocarea acestei trase.

(2) În cazul în care trasa solicitată poate fi înscrisă în graficul de circulație cu mici modificări, organismul de

repartizare poate alocă trasa respectivă numai cu acordul solicitantului.

(3) Deciziile de repartizare a traselor conform alin. (1) și (2) se comunică în scris solicitanților.

Art. 12. — (1) În situația în care cererea de alocare de noi trase creează dificultăți de introducere în graficul de circulație datorită traselor deja alocate, organismul de repartizare poate amâna soluționarea cererii, pentru a examina o posibilă modificare a graficului de circulație, informând solicitantul, în scris, în acest sens.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), organismul de repartizare, când consideră necesar, procedează la consultarea cu utilizatorii cărora le-au fost alocate trase, în scopul găsirii unei soluții pentru fiecare cerere.

(3) Prin decizia organismului de repartizare referitoare la alocarea traselor noi, prin cererea prevăzută la alin. (1) se poate prevedea o poziționare orară diferită de cea solicitată în cerere.

(4) Decizia de repartizare prevăzută la alin. (3) poate fi acceptată sau refuzată de solicitanții traselor noi în termen de 30 de zile de la comunicarea în scris a deciziei, lipsa unui răspuns în cadrul acestui termen echivalând cu refuzul propunerii.

Art. 13. — Întreprinderile feroviare și grupurile internaționale care utilizează rețeaua feroviară națională vor fi informate în timp util, în scris, de către organismul de repartizare, asupra datelor de reorganizare periodică a graficului de circulație.

Art. 14. — (1) Cererile de repartizare a capacităților de infrastructură în scopul alocării traselor la reorganizarea graficului de circulație se comunică, în scris, organismului de repartizare în termenul stabilit prin ordin al ministrului transporturilor.

(2) Cererile prezentate, care se comunică în termen mai scurt decât cel stabilit conform alin. (1), vor fi soluționate în funcție de posibilități.

Art. 15. — Întreprinderea feroviară care prezintă o cerere de repartizare pentru trafic internațional, atunci când serviciul care face obiectul cererii începe pe teritoriul României, poate lua contact direct cu celelalte organisme

de repartizare implicate, cu condiția de a informa despre aceasta organismul de repartizare căruia i s-a prezentat cererea.

Art. 16. — (1) În situația în care o întreprindere feroviară care a prezentat o cerere de repartizare nu utilizează o trasă care îi este alocată, gestionarul infrastructurii îi va putea percepe, în temeiul contractului de acces pe infrastructură încheiat între aceste părți, o cotă-parte din depozitul bancar sau din garanția prevăzută la art. 8 alin. (3) lit. d), egală cu valoarea cheltuielilor administrative aferente procesării cererii respective, precum și acoperirii pierderilor datorate neutilizării trasei respective.

(2) Depozitul bancar, respectiv garanția vor fi rambursate în întregime la încetarea contractului de acces pe infrastructura feroviară, în cazul utilizării de către întreprinderea feroviară a tuturor traselor alocate.

Art. 17. — (1) Contestațiile împotriva deciziilor privind repartizarea de capacități de infrastructură feroviară conform prevederilor prezentei ordonanțe se depun, în scris, de către solicitanții nemulțumiți, la organismul de repartizare a capacităților de infrastructură, în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziilor.

(2) Organismul de repartizare va soluționa contestațiile prevăzute la alin. (1) și va comunica petenților, în scris, modul de soluționare, în termen de 15 zile de la primirea contestației.

(3) Petenții nemulțumiți de modul de soluționare comunicat de organismul de repartizare se vor putea adresa Ministerului Transporturilor în scris, în termen de 15 zile de la primirea răspunsului organismului de repartizare.

(4) Ministerul Transporturilor va soluționa contestațiile prevăzute la alin. (1), analizând și modul de soluționare a acestora de către organismul de repartizare, și va comunica petenților, în scris, decizia sa definitivă, în termen de 15 zile de la primirea contestației, conform alin. (3).

(5) Contestațiile împotriva deciziilor privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară, emise conform prevederilor prezentei ordonanțe, se soluționează de instanțele judecătorești competente, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,

Anca Boagiu

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind măsurile de protecție împotriva introducerii și răspândirii organismelor de carantină dăunătoare plantelor sau produselor vegetale în România

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. E pct. 4 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — Prezenta ordonanță stabilește cadrul juridic referitor la măsurile de protecție împotriva introducerii și răspândirii în România a organismelor de carantină dăunătoare plantelor sau produselor vegetale.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii folosiți au următorul înțeles:

a) *articol reglementat* — orice spațiu de depozitare, mijloc de transport, container sau orice alt obiect ori material susceptibil de a purta sau de a răspândi organisme de carantină, în special unde este implicat transportul internațional;

b) *carantină fitosanitară* — ansamblu de măsuri care vizează prevenirea introducerii și/sau răspândirii organismelor de carantină sau combaterea acestora;

c) *certificat fitosanitar* — document oficial, conform modelului prezentat în Convenția internațională pentru protecția plantelor;

d) *control fitosanitar* — control oficial al plantelor, produselor vegetale și al articolelor reglementate pentru a se determina prezența sau absența organismelor dăunătoare și/sau pentru a asigura respectarea reglementărilor fitosanitare;

e) *organe de carantină fitosanitară* — instituțiile prevăzute la art. 3 alin. (1) și (2) din prezenta ordonanță;

f) *organism de carantină* — organism dăunător cu importanță economică potențială pentru o zonă amenințată, care nu este prezent în acea zonă sau care este prezent cu o distribuție limitată și care face obiectul combaterii oficiale;

g) *organism dăunător* — orice specie, sursă sau biotip de origine vegetală ori animală sau orice agent patogen dăunător vegetalelor și produselor vegetale;

h) *pașaport fitosanitar* — o etichetă oficială care însoțește plantele și produsele vegetale pe teritoriul României și atestă că reglementările fitosanitare au fost respectate;

i) *plante* — plantele vii, părțile de plante vii, inclusiv semințele destinate însămânțării; părțile de plante vii cuprind: fructe, în sensul botanic al termenului, care nu au fost conservate prin congelare, legume care nu au fost conservate prin congelare, tuberculi, bulbi, rizomi, cormi, flori tăiate, ramuri cu frunze, pomi tăiați cu frunze, culturi de țesut vegetal;

j) *produse vegetale* — produse de origine vegetală neprelucrate sau care au suferit o prelucrare simplă, astfel încât nu mai sunt plante;

k) *regimul de carantină fitosanitară* — un complex de măsuri privind prevenirea introducerii și/sau răspândirii

organismelor de carantină, iar în cazul pătrunderii și existenței lor pe teritoriul țării, de localizare și chiar de lichidare;

l) *reglementări fitosanitare* — ansamblu de reglementări oficiale care vizează prevenirea introducerii și/sau a răspândirii organismelor de carantină, controlând producția și circulația plantelor, a produselor vegetale și a articolelor reglementate;

m) *zonă amenințată* — zona în care condițiile sunt favorabile stabilirii unui organism de carantină a cărui prezență va atrage pierderi economice importante;

n) *zonă protejată* — o zonă în care:
— unul sau mai multe organisme de carantină care sunt stabilite în alte zone nu sunt endemice sau stabilite, deși condițiile sunt favorabile pentru stabilirea acestora;

— există un pericol de stabilire a anumitor organisme de carantină pentru anumite culturi existente datorită condițiilor favorabile, deși aceste organisme nu sunt endemice sau stabilite în țară.

Art. 3. — (1) Ministerul Agriculturii și Alimentației, prin Agenția Națională Fitosanitară, reprezintă autoritatea centrală în domeniul organizării și funcționării carantinei fitosanitare.

(2) Agenția Națională Fitosanitară coordonează din punct de vedere tehnic:

a) Laboratorul Central de Carantină Fitosanitară;

b) direcțiile fitosanitare județene, respectiv a municipiului București.

(3) Laboratorul Central de Carantină Fitosanitară este organul tehnic de carantină fitosanitară autorizat pentru diagnoza, prognoza și avertizarea organismelor dăunătoare, care organizează și conduce controlul fitosanitar vamal.

(4) Direcțiile fitosanitare județene, respectiv a municipiului București, sunt unități cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Agriculturii și Alimentației.

Art. 4. — Persoanele fizice sau juridice care exercită un drept cu privire la plante, produse vegetale sau articole reglementate, purtătoare de organisme de carantină sunt obligate să informeze imediat organele de carantină fitosanitară și să ia măsuri de combatere, sub controlul direcțiilor fitosanitare județene, respectiv a municipiului București.

Art. 5. — Pentru a preveni răspândirea organismelor de carantină, Ministerul Agriculturii și Alimentației stabilește măsuri privind circulația plantelor, a produselor vegetale sau a articolelor reglementate, care provin din zone contaminate, precum și pentru combaterea organismelor respective.

Art. 6. — Organele de carantină fitosanitară efectuează controale privind respectarea regimului de carantină

fitosanitară, fără nici o discriminare în ceea ce privește originea plantelor, produselor vegetale sau a articolelor reglementate.

Art. 7. — Agenția Națională Fitosanitară, prin direcțiile fitosanitare județene, respectiv a municipiului București, instituie regimul de carantină fitosanitară sau îl ridică, după caz.

Art. 8. — În activitatea de supraveghere și control privind respectarea regimului de carantină fitosanitară inspecțiilor fitosanitare au următoarele competențe:

a) accesul, cu respectarea dispozițiilor legale, pe teritoriul porturilor și al debarcaderelor fluviale și maritime, al aeroporturilor aviației civile, al stațiilor de cale ferată, pe vasele flotei comerciale, în avioanele aviației civile, în vagoanele de marfă și de persoane, în automobile, pe culturile tuturor producătorilor agricoli, în pepiniere, livezi și vii, în depozitele de produse vegetale, pe teritoriul institutelor de cercetări științifice, precum și în alte locuri unde se impune efectuarea controlului fitosanitar;

b) prelevarea, cu ocazia controlului fitosanitar, de probe din plante, produse vegetale și articole reglementate supuse regimului de carantină fitosanitară pentru analize și expertize de laborator, în prezența factorilor direct implicați;

c) solicitarea de informații de la administrația vămilor porturilor, aeroporturilor, stațiilor de cale ferată și oficiilor poștale asupra mărfurilor sosite, aflate în păstrare sau expediate, și controlul documentelor fitosanitare care însoțesc mărfurile;

d) propunerea de instituire a regimului de carantină fitosanitară sau ridicarea acestuia, după caz;

e) stabilirea măsurilor de prevenire a răspândirii și de combatere a organismelor de carantină, precum și controlul privind efectuarea acestora.

Art. 9. — (1) Producătorii și importatorii de plante, produse vegetale sau articole reglementate, prevăzute în reglementările fitosanitare, se înregistrează la direcția fitosanitară județeană, respectiv a municipiului București, potrivit procedurii aprobate prin ordin al ministrului agriculturii și alimentației.

(2) Înregistrarea nu este obligatorie pentru micii producători sau prelucrători de plante, produse vegetale sau articole reglementate a căror producție și/sau vânzare sunt destinate autoconsumului sau pieței locale, pentru utilizare de către persoane care nu sunt implicate profesional în producerea de semințe și material săditor, destinate multiplicării, cu excepția situațiilor în care există pericolul răspândirii organismelor de carantină.

Art. 10. — (1) Direcțiile fitosanitare județene, respectiv a municipiului București eliberează un pașaport fitosanitar valabil pe tot teritoriul țării, pentru un anumit teritoriu sau pentru o zonă protejată, după caz, în situația în care în urma controlului fitosanitar efectuat se constată că plantele, produsele vegetale sau articolele reglementate sunt libere de organisme de carantină.

(2) Pașaportul fitosanitar poate fi înlocuit ulterior cu un pașaport fitosanitar de înlocuire în cazul divizării loturilor, a reunirii mai multor loturi sau părți din acestea, în cazul

schimbării stării fitosanitare a lotului sau în alte cazuri stabilite de Agenția Națională Fitosanitară, și se eliberează de direcțiile fitosanitare județene, respectiv a municipiului București.

(3) Procedura de eliberare a pașaportului fitosanitar și a pașaportului fitosanitar de înlocuire se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și alimentației.

Art. 11. — Importul plantelor, produselor vegetale sau al articolelor reglementate se face numai dacă acestea sunt însoțite de certificat fitosanitar și dacă în urma controlului fitosanitar au fost găsite libere de organisme de carantină.

Art. 12. — Inspectorii de carantină fitosanitară, împuterniciți prin ordin al ministrului agriculturii și alimentației, eliberează certificate fitosanitare pentru plantele, produsele vegetale sau articolele reglementate destinate exportului în situația în care țările importatoare impun exigențe specifice.

Art. 13. — (1) Importul, exportul și tranzitul de plante, produse vegetale sau articole reglementate se fac numai prin punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României în care este organizat controlul fitosanitar.

(2) Condițiile minime necesare pentru efectuarea controlului fitosanitar vamal se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și alimentației.

Art. 14. — Ministerul de Interne și Ministerul Finanțelor, prin Direcția Generală a Vămilelor, sunt obligate să sprijine autoritățile de carantină fitosanitară în exercitarea atribuțiilor și sarcinilor ce le revin.

Art. 15. — (1) Faptele prevăzute la art. 16–20 din prezenta ordonanță constituie contravenții la normele privind măsurile de protecție împotriva introducerii și răspândirii organismelor de carantină dăunătoare plantelor, produselor vegetale și a articolelor reglementate în România, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni.

(2) Prevederile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 25–27.

Art. 16. — Se sancționează cu amendă de la 30.000.000 lei la 50.000.000 lei efectuarea operațiunilor de import, export, transport și comercializare a plantelor, produselor vegetale și articolelor reglementate, fără documente fitosanitare.

Art. 17. — Se sancționează cu amendă de la 20.000.000 lei la 40.000.000 lei introducerea în țară a plantelor, a produselor vegetale sau a articolelor reglementate a căror introducere este interzisă conform reglementărilor fitosanitare.

Art. 18. — Se sancționează cu amendă de la 15.000.000 lei la 35.000.000 lei obstrucționarea organelor de carantină fitosanitară în exercitarea atribuțiilor lor privind controlul respectării reglementărilor fitosanitare de către importatorii, exportatorii, comercianții, producătorii, depozitele, centrele de expediere sau oricare altă persoană implicată în producerea sau circulația plantelor, produselor vegetale sau articolelor reglementate.

Art. 19. — Se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei nefurnizarea informațiilor solicitate, în scris, de către organele de carantină fitosanitară în termenul stabilit de acestea.

Art. 20. — Se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei refuzul de a permite accesul inspectorilor fitosanitari în locurile prevăzute la art. 8 lit. a).

Art. 21. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac prin proces-verbal încheiat de inspectorii ai poliției fitosanitare din cadrul Ministerului Agriculturii și Alimentației.

(2) Quantumul amenzilor se actualizează prin hotărâre a Guvernului, în funcție de rata inflației.

(3) Sancțiunile prevăzute se aplică și persoanelor juridice.

Art. 22. — Ministerul Agriculturii și Alimentației, în termen de 60 de zile de la publicarea prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, va supune spre aprobare Guvernului normele metodologice de aplicare a prevederilor acesteia.

Art. 23. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă capitolul IV „Carantina fitosanitară” din Legea nr. 5/1982 privind protecția plantelor cultivate și a pădurilor și regimul pesticidelor, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art. 24. — Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și alimentației,
Ioan Avram Mureșan
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș
Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,
Romică Tomescu
Ministru de interne,
Constantin Dudu Ionescu

București, 31 august 2000.
Nr. 136.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. S pct. 2 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I Principii și definiții

Art. 1. — (1) În România, ca stat de drept, democratic și social, demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane reprezintă valori supreme și sunt garantate.

(2) Principiul egalității între cetățeni, excluderea privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:

a) dreptul la un tratament egal în fața instanțelor judecătorești și a oricărui alt organ jurisdicțional;

b) dreptul la securitatea persoanei și la obținerea protecției statului împotriva violențelor sau maltratărilor din partea oricărui individ, grup sau instituție;

c) drepturile politice, și anume drepturile electorale, dreptul de a participa la viața publică și de a avea acces la funcții publice;

d) alte drepturi civile, în special:

- (i) dreptul la libera circulație și la alegerea reședinței;
- (ii) dreptul de a părăsi țara și de a se întoarce în țară;
- (iii) dreptul de a obține cetățenia română;
- (iv) dreptul de a se căsători și de a-și alege partenerul;
- (v) dreptul de proprietate;
- (vi) dreptul de moștenire;
- (vii) dreptul la libertatea de gândire, conștiință și religie;

- (viii) dreptul la libertatea de opinie și de exprimare;
- (ix) dreptul la libertatea de întrunire și de asociere pașnică;
- e) drepturile economice, sociale și culturale, în special:
 - (i) dreptul la muncă, la libera alegere a ocupației, la condiții de muncă echitabile și satisfăcătoare, la protecția împotriva șomajului, la un salariu egal pentru muncă egală, la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare.
 - (ii) dreptul de a înființa sindicate și de a se afilia unor sindicate;
 - (iii) dreptul la locuință;
 - (iv) dreptul la sănătate, la îngrijire medicală, la securitate socială și la servicii sociale;
 - (v) dreptul la educație și la pregătire profesională;
 - (vi) dreptul de a lua parte, în condiții de egalitate, la activități culturale;
- f) dreptul de acces la toate locurile și serviciile destinate folosinței publice.

(3) Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării.

Art. 2. — (1) În prezenta ordonanță, prin *discriminare* se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

(2) Orice comportament activ sau pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate, față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități, atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.

(3) Dispozițiile sau, după caz, reglementările unei persoane fizice sau juridice, care generează efectele enunțate în alin. (2), antrenează răspunderea contravențională a persoanei fizice sau juridice, dacă nu intră sub incidența legii penale.

(4) Măsurile luate de autoritățile publice sau de persoanele juridice de drept privat în favoarea unei persoane, unui grup de persoane sau a unei comunități, vizând asigurarea dezvoltării lor firești și realizarea efectivă a egalității de șanse a acestora în raport cu celelalte persoane, grupuri de persoane sau comunități, precum și măsurile pozitive ce vizează protecția grupurilor defavorizate nu constituie discriminare în sensul prezentei ordonanțe.

(5) În înțelesul prezentei ordonanțe eliminarea tuturor formelor de discriminare se realizează prin:

a) instituirea unor acțiuni afirmative sau a unor măsuri speciale pentru persoanele și grupurile de persoane aparținând minorităților naționale, pentru comunitățile minorităților naționale, respectiv în vederea protecției grupurilor defavorizate, atunci când acestea nu se bucură de egalitatea șanselor;

b) sancționarea comportamentului discriminatoriu prevăzut în dispozițiile alin. (2) și (3).

Art. 3. — Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică tuturor persoanelor fizice sau juridice, publice sau private, precum și instituțiilor publice cu atribuții în ceea ce privește:

a) condițiile de încadrare în muncă, criteriile și condițiile de recrutare și selectare, criteriile pentru realizarea promovării, accesul la toate formele și nivelurile de orientare profesională, de formare profesională și de perfecționare profesională;

b) protecția socială și securitatea socială;

c) serviciile publice sau alte servicii, accesul la bunuri și facilități;

d) sistemul educațional;

e) asigurarea libertății de circulație;

f) asigurarea liniștii și ordinii publice.

Art. 4. — În înțelesul prezentei ordonanțe, *categorie defavorizată* este acea categorie de persoane care fie se află pe o poziție de inegalitate în raport cu majoritatea cetățenilor datorită originii sociale ori unui handicap, fie se confruntă cu un comportament de respingere și marginalizare datorită unor cauze specifice cum ar fi o boală cronică necontagioasă ori infectarea HIV, statutul de refugiat sau azilant.

CAPITOLUL II

Dispoziții speciale

Secțiunea I

Egalitatea în activitatea economică și în materie de angajare și profesie

Art. 5. — Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, condiționarea participării la o activitate economică a unei persoane ori a alegerii sau exercitării libere a unei profesii de apartenența acesteia la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv de convingerile, sexul sau orientarea sexuală, de vârsta sau de apartenența acesteia la o categorie defavorizată.

Art. 6. — Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pe motiv că aparține unei rase, naționalități, etniei, religii, categoriei sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv datorită convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, manifestată în următoarele domenii:

a) încheierea, suspendarea, modificarea sau încetarea raportului de muncă;

b) stabilirea și modificarea atribuțiilor de serviciu, locului de muncă sau a salariului;

c) acordarea drepturilor sociale, altele decât cele ce reprezintă salariul;

d) formarea, perfecționarea, reconversia și promovarea profesională;

e) aplicarea măsurilor disciplinare;

f) dreptul de aderare la sindicat și accesul la facilitățile acordate de acesta;

g) orice alte condiții de prestare a muncii, potrivit legislației în vigoare.

Art. 7. — (1) Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, refuzul unei persoane fizice sau juridice de a angaja în muncă o persoană pe motiv că aceasta aparține unei rase, naționalități, etniei, religii, categorii sociale sau categorii defavorizate ori datorită convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia.

(2) Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, condiționarea ocupării unui post, prin anunț sau concurs lansat de angajator sau de reprezentantul acestuia, de apartenența la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau categorie defavorizată, de vârstă, de sexul sau orientarea sexuală, respectiv de convingerile candidaților, cu excepția situației prevăzute la art. 2 alin. (4).

(3) Persoanele fizice și juridice cu atribuții în medierea și repartizarea în muncă vor aplica un tratament egal tuturor celor aflați în căutarea unui loc de muncă, vor asigura tuturor persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă accesul liber și egal la consultarea cererii și ofertei de pe piața muncii, la consultanță cu privire la posibilitățile de ocupare a unui loc de muncă și de obținere a unei calificări, și vor refuza sprijinirea cererilor discriminatorii ale angajatorilor. Angajatorii vor asigura confidențialitatea datelor privitoare la rasa, naționalitatea, etnia, religia, sexul, orientarea sexuală sau a altor date cu caracter privat care privesc persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă.

Art. 8. — Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea angajaților de către angajatori în raport cu prestațiile sociale pe care le acordă acestora, datorită apartenenței angajaților la o rasă, naționalitate, comunități lingvistice, origine etnică, religie, categorie socială sau categorie defavorizată ori datorită vârstei, sexului, orientării sexuale sau convingerilor acestora.

Art. 9. — Prevederile art. 5—8 nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului angajatorului de a refuza angajarea unei persoane care nu corespunde cerințelor și standardelor uzuale în domeniul respectiv, atâta timp cât refuzul nu constituie un act de discriminare în sensul prezentei ordonanțe.

Secțiunea a II-a

Accesul la serviciile publice administrative și juridice, de sănătate, la alte servicii, bunuri și facilități

Art. 10. — Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, refuzarea asigurării serviciilor publice administrative și juridice, pentru o persoană fizică, un grup de persoane sau o persoană juridică, datorită apartenenței acesteia/acestui ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau o categorie defavorizată, respectiv datorită convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale.

Art. 11. — Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, refuzarea accesului unei persoane sau al unui grup de persoane la serviciile de sănătate publică — alegerea medicului de familie, asistența medicală, asigurările de sănătate, serviciile de urgență sau alte servicii de sănătate —, datorită apartenenței acesteia/acestui la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv datorită convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză.

Art. 12. — Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, refuzul de a vinde sau de a închiria un teren sau un imobil cu destinație de locuință, de a acorda un credit bancar sau de a încheia orice alt tip de contract cu o persoană sau un grup de persoane, datorită apartenenței acesteia/acestui la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv datorită convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză.

Art. 13. — Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, refuzarea accesului unei persoane sau al unui grup de persoane la serviciile oferite de hoteluri, teatre, cinematografe, biblioteci, magazine, restaurante, baruri, discotecii sau orice alți prestatori de servicii, indiferent dacă sunt în proprietate privată sau publică, ori de companiile de transport în comun — prin avion, vapor, tren, metrou, autobuz, troleibuz, tramvai, taxi sau prin alte mijloace —, datorită apartenenței acesteia/acestui la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv datorită convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză.

Art. 14. — Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, refuzarea acordării pentru o persoană sau pentru un grup de persoane a unor drepturi sau facilități, datorită apartenenței acesteia/acestui la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv datorită convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză.

*Secțiunea a III-a***Accesul la educație**

Art. 15. — (1) Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, refuzarea accesului unei persoane sau al unui grup de persoane la sistemul de educație de stat sau privat, la orice formă, grad și nivel, datorită apartenenței acesteia/acestui la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv datorită convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză.

(2) Prevederile alineatului precedent se aplică tuturor fazelor sau la etapelor din sistemul educațional, inclusiv la admiterea sau la înscrierea în unitățile ori instituțiile de învățământ și la evaluarea ori examinarea cunoștințelor.

(3) Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, solicitarea unor declarații doveditoare a apartenenței acelei persoane sau acelui grup la etnia respectivă, care să condiționeze accesul unei persoane sau al unui grup de persoane la educație în limba maternă. Excepție face situația în care în învățământul liceal și universitar candidații concurează pe locuri special acordate pentru o anumită minoritate și se impune dovedirea, printr-un act din partea unei organizații legal constituite a minorității respective, a apartenenței la această minoritate.

(4) Prevederile alin. (1), (2) și (3) nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului unității ori instituției de învățământ de a refuza înscrierea sau admiterea unei persoane ale cărei cunoștințe și/sau rezultate anterioare nu corespund standardelor sau condițiilor de înscriere cerute pentru accesul în instituția respectivă, atât timp cât refuzul nu este determinat de apartenența persoanei în cauză la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv datorită convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia.

(5) Prevederile alin. (1) și (2) nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului unității ori instituției de învățământ pentru pregătirea personalului de cult de a refuza înscrierea unei persoane al cărei statut confesional nu corespunde condițiilor stabilite pentru accesul în instituția respectivă.

(6) Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, orice îngrădiri pe criterii de apartenență la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată în procesul de înființare și de acreditare a instituțiilor de învățământ înființate în cadrul legislativ în vigoare.

*Secțiunea a IV-a***Libertatea de circulație, dreptul la libera alegere a domiciliului și accesul în locurile publice**

Art. 16. — (1) Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, orice acțiuni constând în amenințări, constrângeri, folosirea forței sau orice alte mijloace de

asimilare, strămutare sau colonizare de persoane, în scopul modificării compoziției etnice, rasiale sau sociale a unei zone a țării sau a unei localități.

(2) Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, orice comportament constând în determinarea părăsirii domiciliului, în deportare sau în îngreunarea condițiilor de viață și de trai cu scopul de a se ajunge la renunțarea la domiciliul tradițional al unei persoane sau al unui grup de persoane aparținând unei rase, naționalități, etniei sau religii, respectiv al unei comunități, fără acordul acestora. Constituie o încălcare a prevederilor prezentei ordonanțe atât obligarea unui grup de persoane aparținând unei minorități naționale de a părăsi localitatea, aria sau zonele în care locuiește, cât și obligarea unui grup de persoane aparținând majorității de a se stabili în localități, arii sau zone locuite de o populație aparținând minorităților naționale.

Art. 17. — (1) Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, orice comportament care are ca scop mutarea sau alungarea unei persoane sau a unui grup de persoane dintr-un cartier sau dintr-un imobil, datorită apartenenței acesteia/acestui la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv datorită convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză.

(2) Prevederea alin. (1) nu poate fi interpretată în sensul restrângerii dreptului autorităților de punere în aplicare a planurilor de sistematizare și amenajare a teritoriului, atât timp cât mutarea se face în condițiile legii, iar măsura luată nu este determinată de apartenența persoanei sau grupului de persoane în cauză la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv datorită convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia/acestora.

Art. 18. — Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, interzicerea accesului unei persoane sau al unui grup de persoane în locurile publice, datorită apartenenței acesteia/acestui la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o altă categorie defavorizată, respectiv datorită convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză.

*Secțiunea a V-a***Dreptul la demnitatea personală**

Art. 19. — Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității sau crearea unei atmosfere intimidante, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acesteia/acestui

la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau categorie defavorizată, ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia/acesteia.

CAPITOLUL III

Sancțiuni

Art. 20. — (1) Contravențiunile prevăzute la art. 5–8, 10–14, art. 15 alin. (1), (2), (3), (6), art. 16, art. 17 alin. (1), art. 18 și 19 din prezenta ordonanță se sancționează cu amendă între 500.000 lei și 10.000.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă între 1.000.000 lei și 20.000.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.

(2) Sancțiunile se aplică și persoanelor juridice.

(3) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la cap. II din prezenta ordonanță se fac de către membrii Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(4) Actualizarea cuantumului amenzilor prevăzute în prezenta ordonanță se va face în conformitate cu prevederile art. 7¹ din Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 21. — (1) În toate cazurile de discriminare prevăzute în prezenta ordonanță persoanele discriminate au dreptul să pretindă despăgubiri proporțional cu prejudiciul suferit, precum și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun.

(2) Cererea de despăgubire este scutită de taxă judiciară de timbru.

(3) La cerere, instanța poate dispune retragerea, de către autoritățile emitente, a autorizației de funcționare a persoanelor juridice care, printr-o acțiune discriminatorie, cauzează un prejudiciu semnificativ sau care, deși cauzează un prejudiciu redus, încalcă în mod repetat prevederile prezentei ordonanțe.

Art. 22. — (1) Organizațiile neguvernamentale care au ca scop protecția drepturilor omului au calitate procesuală activă în cazul în care discriminarea se manifestă în domeniul lor de activitate și aduce atingere unei comunități sau unui grup de persoane.

(2) Organizațiile prevăzute la alin. (1) au calitate procesuală activă și în cazul în care discriminarea aduce atingere unei persoane fizice, dacă aceasta din urmă mandatează organizația în acest sens.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 23. — (1) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, se constituie Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Guvernului.

(2) Structura organizatorică și celelalte atribuții ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării vor fi reglementate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 24. — Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministru delegat pe lângă primul-ministru
pentru minoritățile naționale,

Eckstein Kovács Péter

Ministrul muncii și protecției sociale,

Smaranda Dobrescu

Ministru de stat, ministrul sănătății,

Hajdú Gábor

p. Ministrul educației naționale

Adrian Miroiu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

p. Ministrul funcției publice,

Ioan Onisei,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ
privind măsuri de susținere a învățământului privat

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. I pct. 3 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — Cadrele didactice încadrate în învățământul preuniversitar particular beneficiază de recunoașterea vechimii la catedră necesare pentru obținerea definitivării în învățământ și a gradelor didactice II și I, de la data obținerii autorizației de încredere de către unitatea școlară respectivă.

Art. 2. — Cadrele didactice titulare în învățământul preuniversitar de stat pot fi detașate sau transferate, în interesul învățământului, în unități de învățământ preuniversitar particular care au autorizație de încredere, cu acordul unității de învățământ particulare respective, în condițiile legii, în situația restrângerii de activitate care nu poate fi soluționată în învățământul preuniversitar de stat.

Art. 3. — Elevii din unitățile de învățământ preuniversitar particular au acces gratuit la serviciile de specialitate oferite de personalul unităților conexe ale învățământului preuniversitar de stat, cum sunt centre logopedice interșcolare și centre sau cabinete de asistență psihopedagogică.

Art. 4. — Elevii din unitățile de învățământ preuniversitar particular au acces la facilitățile și resursele oferite de unitățile conexe și unitățile extrașcolare — cluburi, palate

ale copiilor și elevilor, tabere, baze sportive, turistice și de agrement, biblioteci.

Art. 5. — Elevii, studenții și cadrele didactice din învățământul particular preuniversitar sau superior care funcționează pe baza autorizației de încredere sau a autorizației de funcționare provizorie au acces la serviciile rețelei ROEDUNET în condițiile stabilite de Ministerul Educației Naționale pentru întreaga comunitate academică.

Art. 6. — Spațiile și mijloacele temporar disponibile ale unităților de învățământ de stat se închiriază, prin licitație, cu prioritate, pentru activitățile de învățământ, inclusiv pentru instituțiile de învățământ particular.

Art. 7. — Instituțiile de învățământ superior acreditate au acces la competiția proiectelor de finanțare a cercetării științifice, beneficiază de alocarea de fonduri de investiții, dotări cu echipamente și granturi de cercetare pe baze competiționale.

Art. 8. — Studenții și absolvenții instituțiilor de învățământ superior acreditate au acces la creditele pentru studiu acordate de bănci, la burse contractuale, precum și la concursurile pentru obținerea burselor pentru doctorat și pentru obținerea burselor pentru stagii de studii universitare și postuniversitare în străinătate.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,

Andrei Marga

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

Ministrul muncii și protecției sociale,

Smaranda Dobrescu

București, 31 august 2000.

Nr. 138.

TARIFELE
aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în
Monitorul Oficial al României, începând cu data de 1 august 2000

1. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I

- ordine ale miniștrilor, precizări, instrucțiuni, criterii, norme metodologice emise de organe ale administrației publice și de alte instituții publice, care nu sunt prevăzute de legea fundamentală în art. 78, 99, 107 și 145 252.000 lei/pagină de manuscris
- deciziile pronunțate de secțiile unite ale Curții Supreme de Justiție 252.000 lei/pagină de manuscris

2. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A III-A

- pierderi de acte, sigilii, ștampile, formulare fiscale, acțiuni, pașapoarte, certificate de înregistrare fiscală, alte acte prevăzute de lege, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești 57.000 lei/act
- publicarea ordonanței judecătorești privind pierderea, sustragerea sau distrugerea cecului ca instrument de plată, a cambiei și a biletului la ordin 304.000 lei/act
- acte procedurale ale instanțelor judecătorești, a căror publicare este prevăzută de lege 304.000 lei/act
- extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română 759.000 lei/anunț
- concursuri pentru ocuparea de posturi didactice în învățământul superior 1.100 lei/cuvânt
- anunțuri privind examenul de capacitate pentru magistrați, precum și pentru locurile vacante de notari publici 1.100 lei/cuvânt
- publicarea ordonanței de clasare a comisiei de cercetare a averilor sau a hotărârii irevocabile a instanței judecătorești, prin care se constată că proveniența bunurilor este justificată 304.000 lei/act

3. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A IV-A

- publicarea încheierilor judecătorului delegat la înmatricularea societăților comerciale, precum și a altor sentințe prevăzute de lege 677.000 lei/primele două pagini de manuscris
461.000 lei/pagină de manuscris (pentru următoarele pagini)
- publicarea prospectului de emisiune, a proiectului de fuziune sau divizare 461.000 lei/pagină de manuscris
- publicarea actului constitutiv al societății comerciale (statut și contract de societate), integral sau în extras 461.000 lei/pagină de manuscris
- bilanțuri și conturi de profit și pierderi (anunțuri-extras) 677.000 lei/anunț
- bilanțuri ale băncilor 461.000 lei/pagină de manuscris
- publicații cu prezentare tabelară 24.000 lei/rând
- acte adiționale 461.000 lei/pagină de manuscris
- publicarea dispozitivului sentinței definitive de excludere (S.N.C., S.C.S., S.R.L.), precum și pentru anularea societății comerciale 189.000 lei/anunț
- alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege (somații, convocări de adunări generale, procese-verbale ale adunărilor generale, acte de numire a lichidatorilor, darea de seamă a lichidatorilor, raportul cenzorilor în caz de lichidare etc.) 461.000 lei/pagină de manuscris
- publicarea hotărârilor de admitere a înregistrării partidelor politice, precum și a listei cuprinzând donatorii și donațiile pentru partidele politice 461.000 lei/pagină de manuscris
- alte acte a căror publicare este prevăzută de lege 461.000 lei/pagină de manuscris

4. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A V-A

- publicarea contractelor colective de muncă încheiate la nivel național și de ramură Tariful se calculează în funcție de numărul de pagini și de tirajul comandat.

Tarifele de publicare cuprind taxa pe valoarea adăugată de 19%.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro